31995F0073

PADOMES VIENOTĀ RĪCĪBA
(1995. gada 10. marts),
ko pieņēmusi, pamatojoties uz K3. pantu Līgumā par Eiropas Savienību, par Eiropola Narkotiku apkarošanas vienību

(95/73/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas iniciatīvu,

tā kā Eiropola Narkotiku apkarošanas vienības izveidi saskaņā ar Līguma K1. panta 9. punktu dalībvalstis uzskata par vispārsvarīgu jautājumu;

tā kā sanāksmē, kas notika 1991. gada 28. un 29. jūnijā Luksemburgā, Eiropadome ņēma vērā priekšlikumus Eiropas Policijas biroja (Eiropola) izveidei, piekrita tajos noteiktajiem mērķiem un ieteica turpmāk izskatīt šos priekšlikumus;

tā kā 1991. gada 4. decembra Eiropadomei iesniegtajā ziņojumā ministri vienprātīgi piekrita izveidot Eiropolu, sākot ar izlūkošanas vienību narkotiku jautājumos, kas tādā gadījumā tiktu izveidota tuvākajā laikā;

tā kā Eiropadome tās sanāksmē, kas notika 1991. gada 9. un 10. decembrī Māstrihtā, vienojās par Eiropola izveidi, kura sākotnējā funkcija būtu informācijas apmaiņas organizēšana starp dalībvalstīm par narkotiskām vielām, un ministriem norādīja, ka šajā nolūkā savlaicīgi jāīsteno nepieciešamie pasākumi;

tā kā sanāksmē, kas notika 1992. gada 26. un 27. jūnijā Lisabonā, Eiropadome ieteica izstrādāt Konvenciju par Eiropola izveidi;

tā kā pirms šādas Konvencijas stāšanās spēkā dalībvalstīm jāsadarbojas atbilstīgās struktūras robežās;

tā kā, ņemot vērā steidzamo nepieciešamību risināt jautājumus par narkotiku starptautisko nelikumīgo tirdzniecību, ar to saistīto nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un organizēto noziedzību, 1992. gada 18. septembrī īpašā sanāksmē ministri ieteica, ka Eiropola pirmais posms, Eiropola Narkotiku apkarošanas vienība, tiktu izveidota, vēlākais, līdz 1993. gada 1. janvārim;

tā kā dalībvalstu valdību pārstāvji valstu un valdību vadītāju līmeņa sanāksmē izlēma par Eiropas Kopienu un Eiropola konkrētu struktūru un struktūrvienību mītņu atrašanās vietu, un tas nozīmē, ka Eiropola un Eiropola Narkotiku apkarošanas vienības mītne ir Hāga;

tā kā 1993. gada 2. jūnijā ar ministru nolīgumu par Eiropola Narkotiku apkarošanas vienības izveidi, kas darbojās jau kopš 1994. gada janvāra, dalībvalstis izveidoja pagaidu sadarbības sistēmu minētās vienības formā;

tā kā sanāksmē, kas notika 1994. gada 9. un 10. decembrī Esenē, Eiropadome nolēma palielināt Eiropola Narkotiku apkarošanas vienības pilnvaras cīņā ar radioaktīvu materiālu un kodolmateriālu nelikumīgu tirdzniecību, noziegumiem, kuros iesaistīti slepeni imigrācijas tīkli, nelikumīgu transportlīdzekļu tirdzniecību un ar to saistītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas operācijām;

tā kā 1994. gada 9. un 10. decembra Eiropadomes secinājumos tika noteikts, ka Konvencija par Eiropola izveidi jāslēdz vēlākais līdz Eiropadomes sanāksmei Kannās, un tā kā ir vēlēšanās spert nepieciešamos soļus, lai sasniegtu šo mērķi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Uz Eiropola Narkotiku apkarošanas vienību, še turpmāk — "Vienība", attiecas turpmāk izklāstītie noteikumi, kas sākotnēji izstrādāti ar 1993. gada 2. jūnija ministru nolīgumu.

2. pants

Mērķi un joma

1. Katra dalībvalsts uz Hāgu nosūta vienu vai vairākus sadarbības koordinatorus, lai kopā ar pārējo dalībvalstu sadarbības koordinatoriem izveidotu komandu, kas sadarbosies vienībā.

2. Vienība darbosies kā neoperatīva komanda informācijas un izlūkdatu apmaiņai un analīzei, ja tās skar divas vai vairākas dalībvalstis, attiecībā uz:

a) narkotiku nelikumīgu tirdzniecību;

b) radioaktīvu vielu un kodolvielu nelikumīgu tirdzniecību;

c) noziegumiem, kuros iesaistīti slepeni imigrācijas tīkli;

a) transportlīdzekļu nelikumīgu tirdzniecību,

kā arī uz tajā iesaistītajām noziedzīgajām struktūrām un ar tām saistītām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas operācijām.

3. Vienības mērķis ir palīdzēt policijai un citām kompetentām iestādēm dalībvalstīs un starp dalībvalstīm efektīvāk apkarot noziedzīgas darbības, kas minētas 2. punktā.

Tādēļ vienības locekļi, darbojoties saskaņā ar savu valstu tiesību aktiem, citiem attiecīgiem tiesību noteikumiem un norādījumiem, ko devusi attiecīgā dalībvalsts, pildīs šādus uzdevumus:

a) informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm (tostarp ar personu datiem), ka nepieciešama, lai īstenotu īpašu kriminālizmeklēšanu attiecībā uz 2. punktā minētajām noziedzīgajām darbībām;

b) noziedzīgo darbību vispārējā stāvokļa ziņojumu un analīžu sagatavošana, pamatojoties uz bezpersonisku informāciju, kas iegūta no dalībvalstīm vai citiem avotiem.

Vienības darbība neierobežos citas divpusējas vai daudzpusējas sadarbības veidus cīņā ar 2. punktā minētajām noziedzīgajām darbībām vai Eiropas Kopienu kompetenci.

3. pants

Datu apstrāde

1. Ņemot vērā 2. punktā minētās noziedzīgās darbības, saskaņā ar valstu tiesību aktiem, citiem attiecīgajiem likumiem un visiem attiecīgo dalībvalstu norādījumiem, sadarbības koordinatori sniedz informāciju īpašu kriminālizmeklēšanu īstenošanai saistībā ar noziedzīgām darbībām, kas minētas 2. panta 2. punktā, izlūkdatu iegūšanai un stratēģiskai analīzei.

Lai pildītu savus pienākumus, sadarbības koordinatoriem ir pieeja visai attiecīgo dalībvalstu kriminālinformācijai un izlūkdatiem.

Jādrošina visas informācijas aizsardzība pret neatļautu pieeju un iznīcināšanu, tostarp datu apstrādes sistēmu un savienojumu praktiskā aizsardzība.

2. Informācijas pieprasījumi, ko veic policija vai cits kompetents dienests, tiks novirzīti ar valsts centrālās iestādes starpniecību. Tā ir arī atbildīga par visu vienības sniegto atbilžu saņemšanu un nodošanu tālāk.

4. pants

Datu aizsardzība

1. Personu datus izplata ar sadarbības koordinatoru palīdzību, kuri darbojas atbilstīgi savas valsts tiesību aktiem, citiem atbilstīgiem aktiem un to dalībvalstu dotajiem norādījumiem par personu datu apstrādi saskaņā ar visiem tās valsts paredzētajiem noteikumiem, kas sniedz informāciju, ņemot vērā šādas informācijas izmantošanu.

Visa veida informācijas apmaiņa starp valsti, kas iesniedz pieprasījumu, un valsti, kas sniedz informāciju, notiek vienīgi uz divpusēja pamata ar šo valstu sadarbības koordinatoru starpniecību.

Ja valsts, kas sniedz informāciju, pieprasījuma apstrādes laikā atklāj kādu ar 2. panta 2. punktā minētajām noziedzīgajām darbībām saistītu informāciju, par ko ir interese citai dalībvalstij, šo informāciju var darīt pieejamu attiecīgajai dalībvalstij ar iesaistīto valstu sadarbības koordinatoru starpniecību saskaņā ar to attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

2. Sadarbības koordinatori nesniedz personu datus tām valstīm, kas nav dalībvalstis, vai citām starptautiskām organizācijām.

Ciktāl to prasa attiecīgās valsts tiesību akti par datu aizsardzību, vienīgi datu aizsardzības nolūkā sadarbības koordinatori veic uzskaiti personu datiem, ko viņi nodevuši saskaņā ar 1. punktu. Turklāt vienība nesaglabā personu datus ne centrāli, ne automātiski, ne kā citādi.

3. Dalībvalstis datu aizsardzības iestādēm iesaka, lai tās nodrošina sadarbības koordinatoru darbības atbilstību ar valstu tiesību aktiem, kas nosaka personas datu aizsardzību, un to, ka vienības kopīgajā datu bāzē, ja tāda ir, ir vienīgi bezpersoniska informācija.

Lai pildītu šos ieteikumus, dalībvalstis apņemas uzraudzīt, vai to sadarbības koordinatori pilnībā sadarbojas ar kompetentajām valsts datu aizsardzības iestādēm.

5. pants

Personāla komplektēšana

1. Vienību vada koordinators. Bez koordinatora vadības komandā darbosies divi koordinatora vietnieki un divi locekļi, kam ir tieša hierarhiska saikne ar koordinatoru un kuru darbības joma ir īpaši noteikta.

Saskaņā ar Līguma VI sadaļā paredzētajām procedūrām Padome ieceļ koordinatoru, divus koordinatora vietniekus un divus vadības komandas locekļus.

Vadības komanda ir atbildīga par vienības ikdienas darbību. Dalībvalstis norāda saviem sadarbības koordinatoriem, ka jāievēro koordinatora norādījumi saskaņā ar to valsts tiesību aktiem, citiem attiecīgiem likumiem un šo dalībvalstu dotajiem norādījumiem.

2. Papildus tam, ka dalībvalstis tieši nosūta sadarbības koordinatorus, saskaņā ar Līguma VI sadaļā paredzētajām procedūrām Padome vienojas par citu darbinieku skaitu, kāds tiks nosūtīts uz vienību. Vienības koordinators tiks iesaistīts šāda personāla iecelšanā.

6. pants

Kompetence

Neierobežojot katras dalībvalsts kompetenci tās valsts sadarbības koordinatoru kontrolei, Padome veiks vispārēju vienības darbības uzraudzību. Tādēļ koordinators reizi sešos mēnešos iesniedz rakstisku ziņojumu par tā vadības un vienības darbību. Koordinators sniedz arī citus ziņojumus vai informāciju, ko var pieprasīt Padome.

7. pants

Finansējums

Sadarbības koordinatoru nosūtīšanas izdevumus, kā arī izdevumus par vienībai nepieciešamā aprīkojuma nosūtīšanu uz vienību sedz dalībvalstis. Citas izmaksas par vienības dibināšanu un uzturēšanu, ko sākotnēji sedz reģistrācijas valsts, dalībvalstis sedz kopīgi. Tādēļ katras dalībvalsts ikgadējā iemaksa tiek noteikta saskaņā ar tās budžeta noteikumiem un procedūrām, pamatojoties uz tās nacionālo kopproduktu (NKP) atbilstīgi skalai, ko izmanto to pašu resursu NKP daļas noteikšanai, ar ko finansē Eiropas Kopienu kopbudžetu.

Katru gadu katras dalībvalsts NKP par iepriekšējo gadu izmantos kā atskaites pamatu.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī vienotā rīcība stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Oficiālajā Vēstnesī*. Tā aizstāj Ministru 1993. gada 2. jūnija Nolīgumu par Eiropola Narkotiku apkarošanas vienības izveidi.

Briselē, 1995. gada 10. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. MÉHAIGNERIE